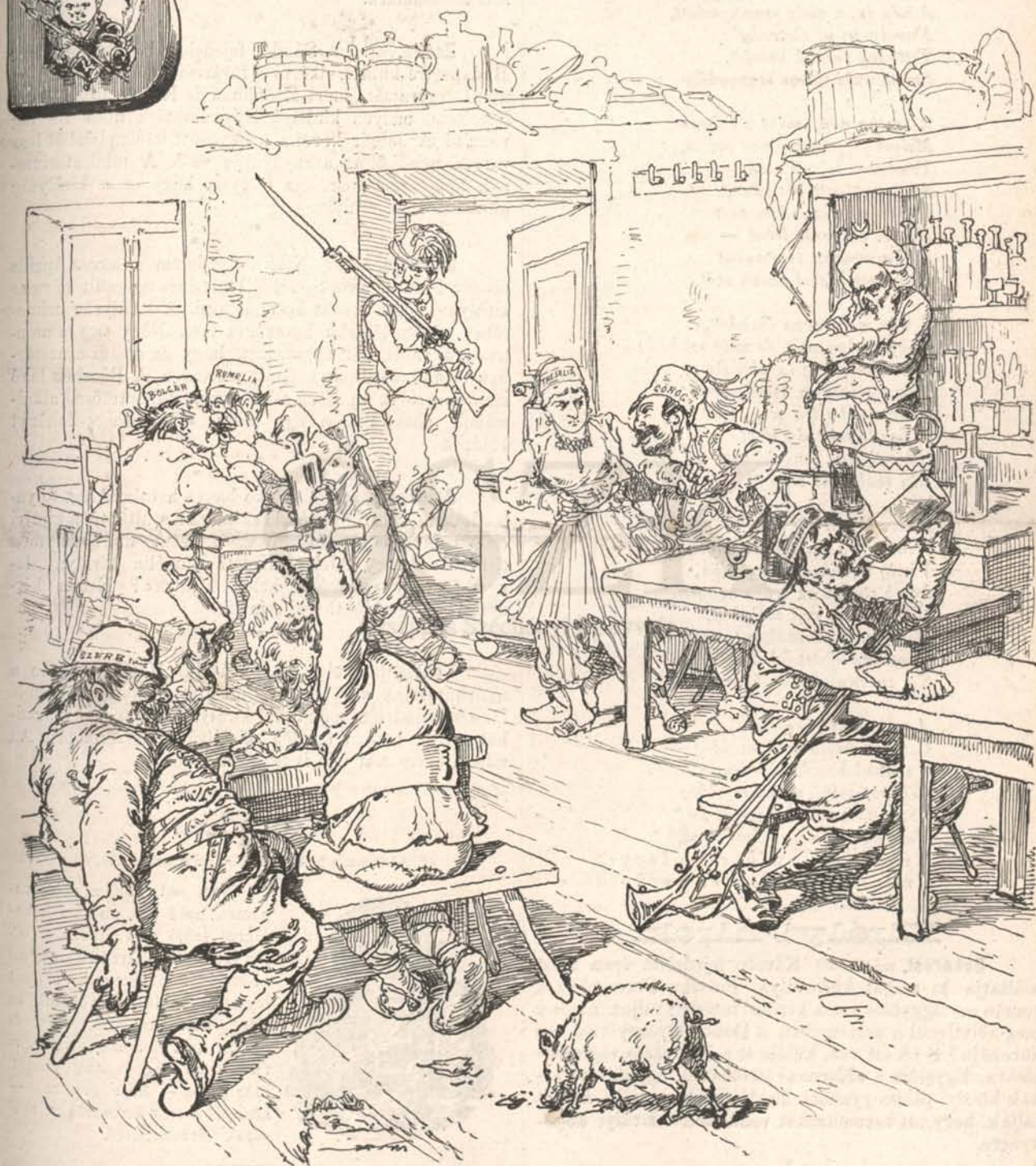

BORSSZEM JANKÓ

AZ ALSÓ DUNAI CSÁRDÁBAN.

Juon. Csináljunk jó napot magunknak, barátom Szvetyi és hijjuk egymást királtságának!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Tavaszz.

»ÉLETRE kelt a kikelet
Mindent, a merre átmegeyen:
Virág nyílik a völgy ölnén,
Lomb zöldül az erdős hegyen.
A nép is, a mely szunnyadott,
Fuvalmán uj életre kél:
Tettvágy feszíti kebelét,
Szívét száz titkos szenvedély.

A szolgálta nép, mint a folyam,
Melyet jégpánczél nyugözött,
Tombolva lép át medreín
Az összetépett gát között,
Dühöngve zúzza lánczait
Érezve a tavasz lehet —
És koronázott zsarnokát
Bilincses kézzel zúzza szét.

A nép, mely arra ébredett,
Hogy szolgálta volt, de már szabad:
Bár vére pezsg és vére forr,
Nem gyilkol az királyokat.
Örömmel hajtja meg fejét
A fejedelmi trón előtt
S királyául keni fel azt,
Aki szabaddá tette őt.

Életre kelt a kikelet
Mindent, a merre átmegeyen:
Virág nyílik a völgy ölnén,
Lomb zöldül az erdős hegyen.
Éltet, halált rejt méhiben,
Mert furcsa évszak a tavasz:
Mindenbe életet lehel —
S a zsarnokok halála az!

A naiv költő így dalol,
Lantján hullámzik az ideg —
S szabad honok virányain
Kél hervasztó, gyászos hideg.
»Szövetkezzünk! Ligára fel!
Menhelyt ne adjunk mi tovább!
Minden állam börtön legyen
S minden miniszter porkoláb!«

Királyi hírek.

Bukarest, márcz. 30. Károly fejedelem épen most kiáltatja ki magát kiskirályá. Pulszky Ferenczhez a román országgyűlés azt a kérdést intézte: vajlon nincs-e meg véletlenül a muzeumban a Dózsa György izzó vas koronája? S ha ott van, küldje el a koronázás végrehajtására. Egyelőre a »Korona« kávéházból egy dákot várnak királyi pálcza gyanánt. Bratianot Szibériába deportálják, hogy ott hermelineket vadásszon a királyi köpönyegre.

* * *

Belgrád, ápr. 1. A szkupstina ma avval küldte áprillisba Milán fejedelmet, hogy kikiáltotta Szerbia királyává. A kikiáltás tizennégy gégével történt. Milán király számára a bécsi udvari kalaposnál rendeltek meg koronát. A szkupstina 25 kormánybotot ajánlott föl számára.

* * *

Zsófia, ápr. 2. Sándor fejedelem Balabanoff urat Budapestre küldte, elkérni a fővárosi tanácstól a Király-utca tervrajzát, mert Zsófiában is Király-utczát akar létesíteni, melyen királyá koronáztatása után be fog vonulni. A bolgár korona aranyozott báránybőrrel lesz varrva, minöböl az aranygyapju való. A miniszteriumnak keményen meg lesz hagyva, hogy ez a királyság pünkösdre elkészüljön.

* * *

Csettinje, ápr. 3. Nikita fejedelem az orosz április elsején Montenegro, Spucz és Dulcsinea egyesült hármas királyává fogja magát koronáztatni. A királyság czimereben három lófarku basarözsa lesz. Négy ügyes montenegrói vajda Bécsbe utazott, hogy az ottani kincstárban valami alkalmas koronát szerezzen. A Bécsben lakó montenegróiak uj hármaskirályuk, előléptetése alkalmából, közköltségen egy pakli »Dreikönig«-dohányt küldtek.

* * *

Drinápoly, ápr. 4. Aleko basa a hatalmakhoz folyamodott, hogy eszközöljék ki számára a szultántól a királyi czimet. Meg is ígérték s csak az iránt nincsenek még tisztában, hogy Aleko »Keleti Rumélia királyá« legyen-e, vagy »Rumélia keleti királyá«? Ezt a kérdést 1954-ig eldönthetni remélik.

* * *

Konstantinápoly, ápr. 5. Abdul Hamid szultán a nagyhatalmak követeinek kijelentette, hogy ha a többi Balkán-fejedelem már mind király, akkor ő sem maradhat hátra, hanem szintén királyá keneti magát. Az udvari orvos már írja is hozzá a kenőcsöt.

Tönödés.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Nem sodálkozom rajta magamat, hoid az a polgári házóságrol szóló törvényjovoslat olyan szökeblö; mert hiszen a miniszterium oltramuntán; amit legjobban bebizonyyomosodik az áltól, hoid az edjik togtársane ki, a gráf Czopári, convertálással foglalkozza magát, még pedig — ficze gepöre! — környöl metélt keresztény országok közvetítésivel.

Országgyűlési tudósítás.

— From our own. —

(Polgári perrendtartás.)

Unger Alajos. Mielőtt a javaslatához hozzá szólnék, fölkérem a ház összes juristáit: sziveskednének velem együtt gyászdalt énekelni a Pauler által e javaslatban eltemetett »szóbeliség« felett.

Pauler. Engedelmet kérek, én nem temetem el a szóbeliséget, sőt be fogom mutatni, mihelyt kicsit megnőtt — mert most még szopik.

Unger Alajos. Szopik? Tehát már csecsemő korban dugják be a száját a szóbeliségnek? Gyönyörű biztatás, mondhatom! De jól van így is. Majd csak elkapjuk a dajkától, mire foga nő. Ilyen kilátással elfogadjuk a kölyköt. (Csanyágyyi: Sohah, sssohahhh! De Szilágyi Dezső pontifikálása, Chorin, Pulszky ministrálása és a szónok orgonálása mellett rövid requiem tartatik a szóbeliség fölött. Aztán Dom Sebastian gyászindulójával eldefilozroknak Pauler előtt.) Folytatom, t. ház.

Rosz időket élünk,

Rosz csillagok járnak.

A kormány még az ellenzék kenyerét is elveszi s oly javaslatokat kotyvaszt össze, melyeket nekünk is a begyünkbe köll szedni! (Csanyágyyi második fölgrása: »Nem keő, üsse keő! Me'mmutatom én, ho'nem is keő!« Nadrágszijiát egy likkal följobb gombolja.) Jól van, teljék benne öröme — elfogadjuk; de utasítsák a kormány oly javaslatok előterjesztésére, melyek ellen becsületes oppozíciót lehet csinálni. (Csanyágyyi kirohan és a folyosón csikorítja a véres fogzatát, kiáltozván, hogy: »A p a g y e!«)

Pulszky Ágost. Szomorú, de igaz, én is el fogom fogadni ezt az átkozott javaslatot. (Csanyágyyi káromkodása behallatszik.) Hanem előbb kedvemem töltöm rajta! És mielőtt örökre letenném hadverő kardomat — (kiántja, neki megy a javaslatnak és össze-vissza szurkálja, mialatt magában mormogja: Nesze Pauler! Tessék Pauler! Fáj-e Pauler? Ugy-e Pauler?) És most elfogadom, de részemről is pártolom Unger indítványát. Hová vezetne az, ha a kormány mindig ilyen javaslatokat adna be, melyeket meg se lehetne támadni? Oda vezetne, hogy az ellenzéknek benőne a szája. Pedig jaj az országnak, ha arany-száju szent Jánosai az ő aranyukat a némaság ezüstjére volnának kénytelenek convertálni!

Tisza Kálmán. (Nagyot hunyorítva.) Végtelenül sajnálom, hogy ily kellemetlenséget okoztam a t. cz. ellenzéknek. Nem is jutott az eszembe. Magam is szerföltöt rösteltem. De tán segíthetünk rajta, ha valaki vállalkoznék egy ellenzéki beszédre.

Elnök. T. ház! Abba a gyászos helyzetbe jutottunk, hogy a nagy unalomtól majd elalszunk. Egy kis felfrsítő ellenzéki skandalum elkelne. Nem volna a ház t. tagjai közül valaki szives a közjó érdekében éshumanus szive sugallatát követve, könyörtelből a szőnyegen nyújtózkodó javaslatot el nem fogadni?

Csanyágyyi (beugrik és kiált.) Itt vagyok én, a keser-vét! Fogadjá el az elfogadó hétfejű sárkány! Tessen

éngöm möghallgatni. (Halljuk! Halljuk! Élénk öröm. Tisza is sűrűn hunyorgat az örömtől.) Az átkozott közösügy . . . (Nevetés. »Nem arról van most szó, Sanyókám!«) Deho'nem! Az is közösügy! Az átkos közösügy . . . (Lárma. Kaczagás. »Dologra! A tárgyhoz!«) Ha ez nem keő a t. háznak, akkor füstölje föl a dógát, én más nótát nem tudok. (Taps. Éljen! A szónok az ő nadrágszijiát két likkal kiebb gombolja.)

Elnök (kétségbesve.) Hát már senkise találkozik, aki a hinárból kiségitene?

Csatár. (Sir. Derűltsg.) Hic sum! (Zokog.) Én a javaslatot nem fogadom el. (Sensatio. Mozgás. A folyosóról betódnak. A padok megtelnek.) Meg is mondom hogy mért. (Nehány műkönyvet ejt.) Azért, mert az executiót nem törölte el. (Halljuk!) Milyen igazságtalanság az, hogy a szegény adóst — akinek ugy sincs semmije — még végrehajtással is sanyargatják! (Sirása apránként bögésre vál.) Pedig ép az a különös jelenség az árverésekben, hogy mindig a szegény embert sújtja, sohase a gazdagot. (Igaz!) Sokat gondolkoztam én már e thémáról, de a valódi okot nem voltam képes kitalálni. (Fuldokolva zokog. Csanyágyyi is nevet.) Mért nem árverelik el Tisza Kálmán ur, Károlyi, Wenckheim, de főleg Schosberger vagy más szegény keresztény véren hizott gazdagok birtokait? De eszembe jut már az ok. Nem árverelik el azért, mert gazdagok. (Helyes!) Ez hát az igazság! Szégyen, gyalázat! Csak a szegény népet nyuzzák, a gazdagot pedig nem! En ezt sohase cselekedtem! Én sem nem ámitottam, sem nem zsaroltam a szent népet. Vissza nem éltem a tudatlanságával. Itt a zsebemben az irás, hogy nem lehetett rám bizonyítani. Mivel pedig én a nép embere vagyok, csak egy föltétel alatt fogadnám el a javaslatot: hogy ha már el nem törli a végrehajtást, nyujtson a szegény embernek módot a menekésre; például, legyen szabad annak, akit árverés fenyeget, maga helyett egy gazdag embert kijelölni, akin helyette e licitációt végrehajtsák és az a gazdag ember legyen köteles ezt a megtisztelt kijelölést elfogadni. (Igaz van Zsigának!) Nem tetszik az eszme? Jól van, hát nekem se kell a néptönkítő, pórcsökkentő, szivhökentő, lélekbökkentő java . . . jahava . . . haslat. Nem fogadom el! (Könnyesordítva Csanyágyyi ölébe zuhog.)

Madarász József. Elvi kötelmeinkbeni egyetértésünk e nyomós társo belérzetem mikéntjének heles mivoltát tellesen eltalálto. (Megtánczoltatván bal keze mutató ujján a czvikkerjét, egyet fordul a saját tengelye körül és mosolyogva leül.)

Börzeviczy W. M. élcze.

Nagyon természetesnek találom, hogy az oláh fejedelem magát királlyá proklamáltatta. Jeder Hohenzollern König! (Ausgerissen!)

Vasuti lakoma Belgrádban.

Mr. Bontoux (megkínálja Mladen bratyét fogvájóval.)

Mladen. Zachvalim, köszönöm; már megettem kettőt.

FÖRMEDVÉNY

— Furibundinetto. —

A czinegeláb agyag kolossusa inog!!!
A politikai elvcsavarás harácsoló labanczságának ön-maga előtt piruló feketelelkűse iszonyatos rángatással mereszi el képét a feneketlen sülyedés Carthágója romjain s Scipióként tépi tarkoponyájának utolsó hajfoszlányait, verdesi mellét, görccsrángató kehesedési fuldoklással zokogván ki a mea culpa megbánásának szívfacsaró kirielei-zonját.

Dánia rothadt szagának iszonyú dohlehe a kérlelhetetlen zápulás ellenállhatatlan választóvizével rágja a nemtelenség szabadelvűsége huhogó bagolyfészkeének ajtószarkát — itéletnap roppanással bedönti az ajtót s rálapítja a büntudat fogvaczogtató lelkifurdalására.

A geszti kényur mélyen benézett a serlegbe, a melyben a nemzet vérveritékének habzó gyöngyei kinos

vonaglással permeteznek s a nemzet sohajaiból kibontakozó nemes szesz páragőzei fölka-varták higuló agyvelejének szürke góczait.

Kurta-Keménynek enzemei közé vágta a Darinsok suttomberki gyávaságának vádját, nemtelenül rámutatván a pártpátriárka csizmájára, a melynek feneketlen mélységében ott rejlik a transsyván czirkumspektusságnak puhára törött szalmacsutakja.

A párt rázúdúl!

A kényur visszazúdul!

A fúldulás iszonyatos csuklással dűfűl az alvó lelkiismeret idegszálainak rostozatában!

A kényuri tántorgás borgőzének otromba rugama, ez egyszer keresztülhatolt a mamelukság elvakító elvakasztó csávája által kicserzett bőr rinoceroszi cserepesedésén s bekövetkezett a világtalan sötétség virradója.

Az ocsúdás szeme felém fordul, mert most már megérzi elvszilárdságom számár állkapczájának sámsoni sodrását is!

Akaratom eszmecsóvái megkötte; az eltökélés taplója bennök; enerkölcsem szűzi szikrája belé van csilholva; — — és jön a nap, a napok napja, a mely napon az eszmecsóvák fel lesznek kötve a szétzúlló párti rókapárok farkára, hogy gyujtsák föl a szél elvetett kikelő viharja által lángtengerré dagasztott aljasság nndorító vetéseit.

— Dido, putz! Hopp!

MOKÁNY BERCZI

a domboszögi kaszinóban.

— Uj törvény, uj bank, uj házasság. —

Upre!

Kelj föl sirodbul, vin Werböczy, aki eeső süttöted nyélbe a magyar igazságot! Oszt nizz körü a sok törvény csöppentő teoretikus közt, csavaríttatnám a lába szárát valamennyinek §-ba, nem-e mind a szarvát feji meg a tehénnek? Kapd föl azt a dísznőbűrös háromasodat, vágjad a fejükhöl, hogy tripartitumba hasadjon le a fülök, akit oan kevéjjen mozgatnak.

Mer gravámennel állok elő uri magam. Hát hummi coupon-

talán bécsi jordányokkal szürtek össze »magyar nemzeti bankot«. Ez ellen én protestálok, mer csak egy a magyar nemzeti bank — az, akit én adok!

Mömmög az gusztusomnak is úk parancsolnának. Aszongya az a 236-ik törvénybőffentésük, hogy a ki tizen-négy esztendőkön inned neki bögyösödött fehér cseléddel mókázik, az öt éven át eszi az álladalom kosztját, rak-nám oda csemegének a Tisza Kálmány asztalára! Mer hogy az vérmocsolás! De hibátlannak érezheti magát az a genge kodifikátor, hogy mocsoknak billogozza aki a lettisztább gyönyörűség! Mán csak görcsöt kötök a kendőmre, a hánszor kiszedem az ellenzőből, hogy e ne felejtsem. De még bele is slingöltetöm azt a paragrafust a Bába Treszkával, előttem lebegjen, ha belé akarnék ütközni. Nem a Treszkába, mer a'mmán kiszenvedte a maga tizen-négy esztendejét. Sokat vót ű mán fogva.

Menek a Ferenczybe, ha' terjesztem ott az jogi tudományomot. Még jófurmán ki se rugtam magam előtt az ajtót, mán elejibem karikázik egy oan tilalmas jérczike és ucczu, bele csimpaszkodik az nyakamba.

— Czurukk! mondom neki, aki 236-os kármentője vagy az küllemeidnek! Mellát az ügyész, apró cselédem, oszt lakolás lesz a víge, nem lakodalom. Szaladj szógám az nyakamrú!

Nem tágitott a kis pákosztos. Csak antul jobban sikálta szakályamhol az bubját. Egyre azt állitgatta, hogy mán ő tizenöt is mult, akar a körösztlevelet is me'mutassa.

— Ott tartad a kezedet a körösztleveleden, én nem keresöm.

Nem akarta elérteni, ammég az ölembe nem vette magát. Me'mmagyaráztam neki az jogászi heti

ujságbul mő jelentősigit annak a törvénynek, ne tegyen rajtam erőszakot, vegye tekintetbe, hogy hat neveletlen özvegy riná, ha dutyiba kerülnék miatta.

Hát aztat a czibil házassági törvényt a minyister nem kötné a nyakába malomkünek, oszt ejtetné bele

magát a czigántóba ott, a hun letnedvesebb? — vetnék föl a jurisprudenciáját a fakadó vizek! Mán én most hit alatt kúduljam azt, akit eddétig édes ingyenbe kaptam? Ezentul csak u' llösz, hogy aszongya a Czilike vagy a Regyika: »szeretlek Berczikém, de előbb menünk 'a viczispány elejibe!« Sarkantus áldás, kardos miatyánk? Még az is megessen rajtam, hogy ipam lesz a Rézfenekü zsidó, anyósom a babsütő Czafatné, sógorom meg a Makszli gyerek?

Törvényes legyen mán ezön túl az e'mmásba szűrt magyar-zsidó vír?

Hát nem elég magyar vír kereng mán a sok jebuzeusba — az, akit a magyarbul szopott? Meg, aki legcsufabb ebbe jaz törvénybe, az, hogy én n ő m ő s — én vete-medjek p ó g á r i házasságra!

Nem ijesztetem magam tovább — mer nem is oan szörnyü a, ha én veszek el jebuzellát. Ha meg egy jebihöl mén hozzá a magyar lyány — ott verje föl a gyöp a dógát! Hasze nem muszáj vele! De mán most csak antul nagyobb drukkal várom, hogy Lupi bácsi a Cseszmeghy grófnéval kicsinyálja, hogy éngöm válasszanak meg viczispánnaak. Azok lesznek majd az esküvők, a kiket én akasztok össze! A jordány vőleginy-

nek a szöme közzé köpöm azt a kérdést, hogy szereti-é azt a leányzót, a ki a kezín van? Ha meg összeboroná-lom űket, a Kóbit nyakon áldom, a Jancsi gyerek Fáni-kájátul meg kiszedem a párbért czuppantó arany értékben.

A lakodalmon peig vérvegyitő hajnalig szállaltom meg azt a zsidóba ójtott magyar nemzeti csöndest.

A CZÁR TEMETÉSE.

(A mi saját Zichy Mihályunktól.)

DOSS

Dona tesvér-nénjének a lakodalma.

Dona. No tensur, ollant még nem evett miuta az óra külikatt!

Tensur. Milyent, te kis baba?

Dona. Ne izéllel tensur, hanem haagasson, mer a néném lakodalma, ez különb, min a kapuvári vasut.

Tensur. Hát szép volt a lakodalom?

Dona. Aszondom! Má tennap előtt, mikor haza mentem, szinte rosszú jártom nevetembe. Iszen azt tuggyga tensur, ho' ides apámná lakik e' teknyóskódés*, e' falábos, e' vak, meg e' kuka czigán.

Tensur. Tudom, hogy milyen szép népség lakik a kastélytokban.

Dona. No azér! Amin bemenek az udvarra, látom án, ho a teknyós csak emegeti magát a kezive. — Nem tuttam mi csináyhot? Hát csak hallom án a lötyökét kátyoznyi: »Hama törgyö ke azt e divót, ke meg azt e mákot, no! — te meg ippeig jókor gyüssz! Kapkodd e hama e teknyós koma alu a divót, meg osztán ragd alájja. Nem látod, hó hogyan vesződik?«

Tensur. Nem csipte oda a kezedet?

Dona. Dehonnem a nyavalláját! Halom rá is sivakodtam, ho üstén főburéttom, ha fő nem emeli e teknyejét! Akkó meg ides anyám kátózott hó: »Ergye ides fiam Tankó, gya-

* Olyan lábatlan koldus, aki belekötözi magát egy teknyöbe, sugy muzsikál, énekel utszélen.

lud le e'kicsit e falábos koma lábát, mer' tuggyga isten, mibe sántiká, osztán bele vünné a mákbo!«

Tensur. Hát hogyan törte a mákot az a sánta koldus?

Dona. Furesa különös! Ne izéllel tensur, mer u' járok, mint a hétivásár: megszakadok a nevetéstü. Hát neki vetette a hátát e fánok, osztég a falábát e mozsárbo dugta, a kezive pedig törtö — min'ha csak mozsártörö lett vóna.

Tensur. Hát fánk nem volt?

Dona. De vót; peig ollant még nem evett a tensur. Aszongya ides anyám: »Óggya meg hama a mazzaggyait, osztán másszon kü a teknyöbü, ha' verem me' ezt e fánkot. Halla teknyós koma?« Tudom, szeretett vóna belüllö ennyi tensur.

Tensur. Czoki te bébicz! Beszélj valami olyant, hogy mindjárt rosszuljárdak!

Dona. Hát még nincs rosszú? No várgyon — halom előbb e'kkis bort aggyon, mer inkább has fakaggyon, minn' ho ez a piczi memnaraggyon. — E'gyütt a vacsora. Javábo essziunk, ecczer csak kiábá a teknyós: »Vegyenek le, mer e' reped a teknyóm!«

Tensur. Hát hol volt?

Dona. Tuggyga tensur, ott esöszmörgött a láb alatt, osztég én csupa heczbü fő tottem — a kálhára persze; melegegett e kicsit a feneke. — Később e'kicsit bekáfót a teknyós, osztán e kezdett inekönyi:

*Gyi fakó, gyi fakó még odább is e ház
Még ott is kapunk e'pallos toját.*

»Haagasson ke!« mondom neki; osztán megpördittem a teknyejét, u hó ekezet okányi, u eszédüt.

Tensur. Tudsz-e még valamit, te aranymag?

Dona. Aszondom, mer illen lakodalma, min a mi Julinknak, nem vót még a zsidó papnak se.

Tensur. Ne hagy magad piszkálni mint a bival; hanem beszélj.

Dona. Iszen a bihó nem tud beszényi, tensur. Halla? — Hát ne bólogasson, mer nem mondom ám e — ho mikor éfé utá fötették a Julinak a fejkötöt — hát legjobban tolakodott a vak Tani, meg hó mikor tánczótunk, hát valaki rálépett a teknyósnek a teknyeje széllére — aután u'járt min a fazokas, miko görögü nevetett . . . főburüt. — Ne bóbicskollon tensur, mer asse mondom én e, hó mikor lefeküttünk, hát megén a teknyós okoskodott, hommér üneki gyut a rövid ágy? Pedig e férne a csöbolybe is. A kutyá ficzuláját! — No maraggyon magánok tensur, ha aluszik — akkor magam is u'teszek. *(Menni készül.)*

Tensur. Nem maradsz idebent, te Dona? Azért csak mesélj, ha én alszom is.

Dona. Jó va' tensur, maga mé'cssak haagassa — ha nem beszéllek is. *(A tensur pofonnal fonyegeti.)* Nana csak ne beszéllel a kezive! Ikább emondom, ho' regge a lötyöke nem taláto egyik csezmaját, meg a dárdo nyelit. Halom én, nem jábo a maga tanétványa vagyok, mingyá tuttam, hó e nem lehetett más min a falábos koma; a lohatta e — mer más eevtö vóna a párgyát is — meg csak ü hasznáhattya a dárdo nyelit lábbeli gyalán. Ugy-e már e csak na' hurpang!* Aluszik má' a tensur? Jojezakát!

A Kohn Maxi. Há mész te Thonkó? No há mész? Vaj nem is todsz, hogy há mész?

* Furfang.

Dona. De ho' tom! Szeretnéd tunnyi Kan zsidó? hát olyan zsidót keresek, a mellik nem bűdös. Hőj, a nyavalláját. tensusur! De kii figuráztom eztet a zsidót.

Tensusur. Hogyan, te kutya?

Dona. Hát bemenek hozzá oszt aszondom: van-e *kész-ület* Maxi? »Mihő?« kérdi a zsidaja. »Mihő?« mondom; »hát meg a'sse tuggya? »Hát *ép-ület* van-e?« »Hod ne vóna the bibasz?« »Hát hun va'?« mondok. »Hát nem látolsz? Az egész város sopa ház!« Furesa különös! Hát üneki semmije sincsen! »Hát *test-ület* van-é?« Assincs neki. »No még egyget: hát *egy-es-ület* sincs-e? Ide nézzen (*Mutatja a rongyos ületü nadrágját.*) E bugyogom hátulla rongyos — oda kiek e' egy-es-ületet belevarrnyi. No *fesz-ület* sincs, azt ug. is tom. Halom hát *böcsület* sincs ám akkor! *)

*. Nem a »Borsszem Jankó«-ból merítette e szójátékot. A maga közcsoz fejében termett.

Zombor, 1000 800 80 1 Ozujak.

Szrberni brate Jankó!

Van már ketti plebó Fechir plebó is András plebó akit másik nevin hijják Ribovicz, ki leirta feldindulás u Zagrebu, amit iszrevete a zive gazdaszony korán regel liktetisiril amit izezte akkor amiko ipen megvácsorálták. I vóta az is ki »Bácská«-ba lefészte Irányi Dancsót polgári házassággal, is jól megmondot maganak zországyyilisnek is: hogy inkább hoza tervinyt párbir kenyeb behajtásáru, minthogy elakarnak tirilnyi házasság szentsigit is zemberek tisztiseges szaporodását beakarnak vonyítani polgári intizkedis hátaskeretibe. Ezt csak ojan bir kíványi: ki szereti akipen cselekenyi mint a pille a riten, is a kis madár az ágon.

Mienk plebó az mig mindig húz lábát, is még most se nem akar megmondányi, hogy hol birta kifeczamitolnyi, de nem is igen firtatunk aztat, mer talám resteli, hogy mint gyerek a jigre mente is viletlenül megesett valahun. Elmulasztota ezir sok bált.

Fenyegetet baj Szikra Matisát is; muta magának nem irtam, vót párvialdalba, de csag ministrányi; hanem ekzekuczio eléltte lementa segidletril, mer kizsil lenyi eblegatus ha valahogyan megtalálnának itet választanyi. Megis irdemelné már eczer, mer kezjogot senkise nem ugy irti mint i, mer megmondot azoknak akik mig nem tudnak, hogy tervinyhatóság legis legelsé képviselje: féispán. Tervinyt elolvastam in is de nem megtanáltam bene; muszaj, hogy városnál máskipen szól.

Nem tudok halota e mar hirt? hogy ezárt felbombászották kocsiival lóval meg egy csapat kozákal. Van mos Ago Mamuzits barátomnak bubánat mer elveszit reminyt bunyo vojvodaságtul, s nem álíthatja vissza egyhamar hrváth ország tronját sehól vitz Kreszczimir, Breszczimir, Landomir, Szandomir, Kandomir, Randomir és tebi hész királyok uralkodták a kruskafák dicsé hazájába.

Hanem in is jó mulatam ám farsingba, de úgy jó sohase nem mint zsidó purimba, látam lelkes keresztiny ifjuságot amint *forgatta* jakhez Simi bácsi takaros felesiget, mintha csak *vekszli* lette vóna. Nagyon jó kis kóser mulatság vóta az.

Nagyon szíp tavaszi napok járják má itten, plebo is felhuzott már eberlaszti czipelét. Csiz Mató meg eltett fisotter szipiczát jvé tilre dohány kezi, hogy moly meg ne egyen, oroszlak czismát meg sámfára verte, nem tudom esatot megkent e rajta zsiral rozsda viget, talán csak vót neki esze mint

lapszerkesztének is elismert kriminalistának, mer hogy az, csak tesik megkirdezní Dr. Hombár tekintetes uraságot, a ki mig azt is látta is tuggya hogy Csiz Mató barátunk mindig megmentett delinquent, hacsak tertinetesen el nem itéltek.

Leginkáb pedig sikerilte iteneg batyubál, hol jevére nizve praktikus dogot fedeztik fel: t. i. czigányoknak nem adták se vacsorálnyi se inyi, amitil nagy bégésnek is czimbalmosnak ugy elkezte korognyi hasa nekik hogy zenekarba erősebb volt a basus mint regemencz bandánál.

Takoe zifiaszszonyka kezit csokolom is maradok magának igazi jó barát

Zomboracz Panta

ziskolazéki tagja, vároaki optynár,
bunyevacz tudós atb.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— Meg kellett igérni az öregemnek, hogy két teljes hónapig rá sem nézek a borra. Tehetek is én róla, hogy behunyit szemmel is lehet inni.

— Csudálatos! Mikor már a legkomiszabb kabátom is az irtalmasok házába zarándokolt, akkor teszik ki a szűrömet.

— Föllebbeztünk a rectori itélet ellen. Azt mondták rá, hogy ebben az esetben nincsen appellata. De csak nem hagytuk magunkat: »Élünk a semmiségi panasszal!« — »No de nem lehet!« mondták ök; »milyen forumhoz is fordulnának?« — »Hová?« kiáltotta Dákó Pista; »a m. k. Curiához, mint semitaszékhez!«

— Hónap végén az embernek még a vidéki ismerősre is rá kell ismerni.

— Magyarázom váltig az Iczigemnek, hogy tulajdonkép az egyetem i polgárok fundáltak ki a polgári házasságot. Majd csak ez is hoz valamit a spórherdomra.

— Ha olyan kollegától akarsz pénzt, a ki földid is, meg zsidó is: emlékezned kell tisztán még az öregapja mostoha nényjének az ángyjára is.

— Nagy hiba, hogy nem lehet unfrankirt telegrafirozni.

— Az öregem kezd smuczigoskodni. Áprilire csak a félhavi gázsit küldte meg, mert azután ugyis az ünnepekre haza megyek. Haza is megyek — de csak utánvétell.

— Olyat hasaltam a pótvizsgán, akár egy lisztes zsák. Volt eszem, hogy ezt sürgönyöztem az öregemnek: »A vizsgán szerencsésen átestem.«

— Eddig azt irogattam az öregemnek: »Pénn kell, mer t hazamegyek!« Ezentul azt irom: »Pénn kell, küllönb en haza megyek.«

— A »polgári perrendtartás« előadását egy körmondatt elején hagytam oda. Elballagok a Wittwindischbe, csinállok három karambolt, összevissza áldom a pinezért csigalassuságáért, visszamenet bevetődöm a zálogházba egy »oklevél« prolongálása végett, s mire visszatérek a terembe, épen vége a periodusnak.

Polgári házasság.

Juliska (pityeregve áll meg az édes apja előtt.)
Képzeld papa! . . . A mama azt mondja, hogy te zsidó vagy!

Papa. Az vadjak, Joliskám. Az nem szédjen. De ne merjél tübet mondani!

A Nihilismus ellen.

— Javaslat az európai nagyhatalmak részére.

Hogy a nihilismus épen olyan ragályos betegség, mint pl. a difteritis, azt már a kettőnek hasonló eredete is bizonyítja. Ragályos betegségek bizonyos, a levegőben létező gombáktól keletkeznek; hasonlót constatált Botkin a nihilismusról azzal a csekély eltéréssel, hogy nem a *gombák* röpkednek a levegőben, hanem a *bombák*; s nem is *bakteriák*, hanem *batteriák*.

Valóban csodálatos felfordulása a sorsnak. Hajdan csak *Rè bombák* léteztek, akik alattvalóikra lövettek, most alatt valók *bombáznak* az urokra.

Legtanácsosabb e ragály ellen azokat az óvintézkedéseket megtenni, melyeket a cholera, pestis stb. ellen használnak.

Első a *füstölés*. Egész Európát ki kell füstöltetni, hogy a politikai és társadalmi ájer megtisztuljon. Csak az a kérdés, hogy mivel? Azt hiszi alólirott: legczélsebb volna az összes szocialistákat összefogdosni, őket máglyára itélni s ezzel a jótékony tüzzel eszközölni a desinfectiót.

Hanem még ez nem elegendő. Minden ember tartoznék hetenként kétszer karbolsavat vegyíteni az ételbe, hogy így magát belsőleg is fertőtlenítsen.

Be lévén bizonyítva továbbá, hogy a nihilismus az asszonyok közt sok apostolra talál: az összes nőtanítézetek becukandók s az oly *fehér személy* — kire kistül, hogy voltaképp forradalmi *veres személy* — mivel a főzésen kívül irás- és olvasáshoz is ért: Szibériába küldetik.

Loris-Melikoff kineveztetik európai főrendőr kapitányá.

Minden európai állam élére egy muszka káplárt tesznek.

Az összes európai irodalom censura alá vettetik, a censori hatóság pétervári ház mesterekből áll. Amit ezek helyben nem hagynak, annak nem szabad megjelenni, a mely végre a ház mesterek mellé egy irásban és olvasásban gyakorlott siketnéma világtalan pópa rendeltetik.

Minden ember mellé meg két rendőr. Az egyik azért, hogy az illető egyént ellenőrizze; a másik azért, hogy a pajtására ügyeljen. Ezt a két zsandárt az illető polgár saját költségén tartozik ellátni s egyúttal arra ügyelni, nem-e rejtenek a mundérjok alatt forradalmi iratokat.

Ilyen módon remélhetjük, hogy megszabadítjuk Európát a társadalmi mételetől.

Kifundálta és kidolgozta

IVAN IVANKOVICS BORSSZEMEFF s. k.

hozzája magunk. — **S. S.** Nagyon jól eldugta az élezcet. Nem sikerült megtalálnunk. — **Hmhmhi.**

Ami azt jelenti hogy *a* és *h* minden helyzetben szoros kapcsolatban maradnak. A dalok, megstimulálván a hurjazsakadt instrumentum, fölrendültek. — **Aesculap.**

Néhány remélhetőleg bé fog válni. — „**Dona**“. Az újabb sütet is bevált. — **G. B.** A tánczólo tehát több a kellem, min abban a felvidéki truffatoróban. Lánczón elővezetve bemutatjuk hova előbb. — **G. I.** Jobb is lehetne. — **Minr.** Már csak várjuk meg, mivel igazolja, vagy hogyan bizonyítja állítását a mi monori tudósítónk. — **Pipifax.** Kapóra jött. — **Z. Kr.** Megrajzoltatjuk. — **Vsmesk.** A jövő évi naptárba kerül — **P. Szt. Mhly.** A párisi és bécsi cocotte-lapok nincsenek ingyünkre.

Inkább egy izmos, nyers angol matróz-tréfát, mint azt a bokáig való decolletaget, melyhez Párisban még fűznek egy kiselméséget. Bécsben már nem eszköz, csak czél. A londoni »Punch« egyik mévi számából mutathatnánk egyébkint olyat is, melyet visszaütanata a magyar prudéria, pedig az angol közönség tudvalevőleg kényes. Az pedig régi axioma, hogy élezcet nem való lányok kezébe. — **Strgv.** Néha napján elkel az ilyen is. — **Gndr.** Még képre való is termett benne. — **E. D.** Csak szuttyongassa a pennáját! Akkor tán bővebben adja. — **Egy bíró.** Ha átlátszó papíron írja m. heti levelét, kiváltjuk. Rajzra kerül. — **P. S.** Jól ki van fundálva. — **H. G.** A »B. J.« jogtudóssai előbb határozatot hoznak benne. Reméljük a kedvező döntvényt. — **Piccolo.** A kép növelni fogja a hatást. Átdadjuk rajzolóknak.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 3. szám.)

megjelent, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

CHINAI VISZONTAGSÁGAI Chinában.

Regény.

Irta: ERNE GYULA. Fordította: VISI IMRE.

Ára 1 frt 20 kr.

ORUNK HŐSE.

Regény.

Irta: LERMONTOW.

Orosz eredetiből fordították: Ruby M. Timkó I.

Ára 1 forint.

MADÁCH IMRE ÖSSZES MŰVEI.

Kiadta: GYULAI PÁL.

A költő arcképével.

Három erős kötet, ára füzve 7 frt 50 kr.

Diszes angolvásznonkötésben aranymetszéssel 10 frt.

GÖRÖG TÜZ.

Elbeszélések mindenféle igazhívó népek történetéből.

IRTA JÓKAI MÓR.

Három kötet, — ára a három kötetnek 3 frt.

DÓZIA.

Francia regény

GREVILLE HENRIK-TŐL

Fordította

ZICHY CAMILLA.

Egy kötet, ára 80 krajczár.

Greville Henrik, mely álnév alatt egy szelleműs nő rejlik, jelenleg Franciaország egyik legkedveltebb regényírója, általunk bemutatott regénye pedig, a francia kritika szerint, egyik mesterműve. — A regény Oroszországban játszódik, és hősnője egy bájos, nemes lélekkel megáldott fiatal leány, kit idegen nevelőnőként rajongó anyja igen rosszul nevelt, de kit egy komoly, feukölt lelkű férfi szerelme mégis kitűnő nővé varázsol át. — Greville finom élt tolla e regényben főképp az idegennek majmolását és istenítését teszi nevetségessé, s márezen irányja miatt is megérdemli, hogy a magyar közönség kitüntetéssel fogadja.

A KIK KÉTSZER HALNAK MEG.

Regény.

Irta: JÓKAI MÓR.

Négy kötet, ára 4 forint.

Borbála története.

Angol regény

AMÉLIA B. EDWARDS-TŐL

Fordította

ZICHY CAMILLA.

Két vastag kötet, ára 3 forint

Francia regényanyag egy angol írónő kezében — ebből csak jó regény válhatik! S valóban ugys van Borbála története, mely érdekfeszítő és mulatságos, mint egy francia regény és a mellett kedélyes, nemes és tiszta irányu, mint a milynek az angol írónők művei rendszeren.

Van benne minden: Egy művészi hajlamokkal bíró nő, k férjétől megszökik; egy excentrikus férfi, ki régi imárottjának kastélyban elrejtve tartja; egy olasz nő, kit szerelme majdnem gyilkossá tesz; egy modern házasság egész ürességében — mindezeket tisztá, nemes, harmonikus egészébe olvasztja az írónő művészi tolla. Borbála története valódi nyereség a magyar irodalomra nézve és hihetőleg minél szélesebb kört fog magának olvasó közönségünkben hódítani.

Évenként hat huzás!

6 huzás

Jelzálogilag biztosított

6 huzás

3%⁰⁰ záloglevél sorsjegyei 100 frttal,

a cs. kir. szab. osztrák földhitelintézetnek

évenként 6 huzással

s mindannyiszor

50,000 frt főnyereménnyel.

Kétszertelen biztosság mellett a legnagyobb nyeremény-esélyt nyújtja, mivel minden 100 frt névértékű kisorsolt záloglevélre azon felül még egy díjelvezeti jegy jár, mely kisorsoláság valame nyi huzásban részt vesz, s melynek értéke is ár 30 egész 35 frtra rug.

Ezen kitűnő záloglevél sorsjegyek, melyek nem ajánlathatnak eléggé, egyidejűleg azonban Ausztria-Magyarországnak ma a legolcsóbb sorsjegyei is, mert ezek az egyedüli sorsjegyek, melyek árkelet-ráfizetés nélkül fenntarthatók s ennél fogva ezen rendkívül értékes papírok jelentékeny árkelet-emelkedésére bizton lehet számítani.

Pontos számítás mellett ezen sorsjegyek

9 száztóli kamatot

hajtának, miután az évenkénti 6 igérvény, arabját csak egy forintjával is számítva, 6 frtot tesz ki, — a kamat 3 frt — s e szerint 9 frt végeredmény tünik ki.

Ezen sorsjegyeket készpénz fizetés mellett pontosan a napi árkelet (most 100 frt) szerint adjuk el, jutalék és költségmentesen, mint szintén havi részletfizetések mellett is.

10 részletre 10 frttal = 100 frt } Összesen 105 frton.
és egy utó-részlet = 5 frttal }

10 frt előfizetés mellett sorsjegyenkint, a vevő kívánságára, megtartjuk azokat évi 4% száztóli kamat mellett letétben.

Igérvények a legközelebbi huzásra 1881. ápril 15-ére 1 frt és a bélyeg.

NYITRAI és Társa, Budapest,

Dorottya-utcza 6. szám.

Ezen díj-záloglevelek gyümölcsöző elhelyezésekül használtathatnak a községek, testületek, alapítványok, nyilvános felügyelet alatt álló intézetek, továbbá az árvaszéki és letéteményi pénzek s a katona házassági biztosítékok tőkésnek. — (Az alapszabályok 86-dik czikke)

300

A legelső biztosíték!

Csaknem ingyen!

Egy britannia ezüstgyár csődötmegetől általvett óriási raktár jóval a becserétkén alól adatik el. — 7 frt összegnek beküldése egy utánvételezésre mellé 63 darabot álló kiváltságos ezüster britannia-ezüst evőkészletet (mely ezelőtt 40 frtnál is többre került) kaphat, s az evőkészlet főhéjén maradáért 25 évi kezesség vállalatik, és pedig:

- 6 asztalkés angolacél pengével
- 6 legfinomabb britannia ezüst villa
- 6 tömör britannia ezüst evőkanál
- 12 legfinomabb britannia ezüst kávéskanál
- 6 legfinomabb britannia ezüst k startó
- 1 nehéz britannia ezüst levestörő
- 1 nehéz britannia ezüst tejmerő
- 12 legfinomabb britannia ezüst tálcza
- 3 díszes asztali gyertyatartó
- 3 szép tömör tojástartó
- 3 pompás finom cukorkatálca
- 1 thea szűrő a legfinomabb faj
- 1 kitűnő cukor vagy borastartó
- 3 darab britannia ezüst tojáskanál.

Mind a 63 darab most csak 7 frt. Bizonyítékául annak, miszerint jelen hirdetés nem alapul semmiféle svédélegésen, közléseknek nehányat azon közönség iratok és utánrendelések ezreinek, melyeket évek óta kapok a tölem kapott árak kitűnő és észszerű voltukért, s nyilvánosan kötelezem magamat, ha az ár a tetésnek meg nem felel, azt minden ellenvetés nélkül visszavenni. Minden más czégek által hirdetett evőkészlet értéktelen utazás. Aki tehát jó és tisztességes árut óhajt birni, az forduljon az egyedül megrendelési helyre

NELKEN L.-féle britannia ezüstgyár

főraktár helyiségéhez
Bees, VI. Windmühlgasse 26.

503

Tekintetes ur!

A megrendelés, melyet a Hartbergi kolostor 1879-ben tett a tekintetes urnál, a legnagyobb megelégedésre lett teljesítve; sziveskedjék ennél fogva a knittel(eldi kapucinus kolostor részére is (Stiermark) egy 63 darabot álló készletet küldeni. Tisztelettel
1881. január 25.

Richard P. orvos, quardián.

Mélyen tisztelt Nelken L. ur!

A főigazgató kapucinusoknál Knittel felén, megtekintvén az Ön britannia ezüst árut, sziveskedjék részünkre is két készletet küldeni postánvtárvét mellett.

Sagoricnik Anna,

1881. február 3. az Irgalmas nővérek főnöknéje Knittel felén

Tekintetes ur!

A kapott britannia ezüst készlet tökéletesen megfelel a nyilvános dícséreteknek, s azzal igen meg vagyok elégedve.

Hartel Antal, karmester Szegeden.

Köszönő irat.

Már közel egy éve, hogy a saját és egy pár barátom részére Nelken L. urtól néhány készletet kaptam, s ennél fogva azon helyzetben vagyok, hogy ezen árak jószág felől bírálatot hozhatok. — A kés, villa, kanál stb. a valódi ezüsttől alig különbözhetnek meg, s ezüst színöket megtartják. Ha az érintett tárgyakon kívül a készlethez tartozó minden egyéb tárgy teljesen használhatatlan volna is, a mi azonban itt nem áll, még akkor is az egész készlet ára, a 7 frt a késék, villák, evőkanalak jószágához aránylag, melyek már ma gokban is megérik azt az árat igen csekély, minél fogva a Nelken L. ur által hírdetett britannia ezüst árut bárki is merem ajánlani.

Lechnitz (Erdély)

Conrád Károly, jegyző.

Segítséget keresve, nem egy

beteg nézgeti a hírlapokat kérdezve önmagától: a sok gyógyszer közül melyikre bízhatik az ember? Ez vagy ama hirdetés nagysága által tűnik fel; a beteg választ s a legtöbb esetben öpen — a legrosszabbat! A ki az ilyen családást s a hiába való pénzkiadást elkerülni akarja, annak tanácsoljuk, hogy Goricsek Károly cs. kir. egyetemi könyvtárától Bécsben (István tér 6.) hozassa meg magának a Betegbarát című könyvecskét, mert abban a legjobbaknak bizonyult gyógyszerek tárgyilagosan és kimerítően vannak ismertetve, úgy hogy minden beteg teljes nyugalommal bírhat és a legjobbat választhatja magának. A fentebbi, már 450 kiadást ért könyvecske ingyen és bérmentve küldetik meg a megrendelőnek, tehát nem okoz több költséget, mint 2 krajczárt a levelezési lapért, mely magyar is lehet.

500

szép kifogástalan szivarkát készíthetünk öránként könnyen az ön meg a cs. k. dohány jövedéknél is használt fém szivarka

CIGARETTEN TÖLTŐ GÉPEMMFL

Igen esinos kiállítással, háromféle vastagságban, vékony, közép és vastag, különbség nélkül darabja használati utasítással 65 kr.

Az én szivarka papírosaim hasonlóan háromféle vastagságban egyedül a valódi szaglatlan francia „Le Houblon”-féle papírosból:

ezre szopóka nélkül
sima — frt 50 kr.
szopóka nélkül arany-nyomással 1000 re 1 10
szopókával sima 1 skatula 500 drb 1 5
szopókával és arany-nyomással 1 doboz 500 drbbal 1 50

Levélbeli megbízások utánvételtel mellett vagy az összeg beküldésével. Nagyban árkedvezmény.

Cawley és Henry, Párisban, francia szivarkapapír és szivargépeinek raktára.

WLACH ALBERT
Bécs, Praterstrasse Nr. 18.
Ecke der Asperngasse, Hotel Europa.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönő iratok folytán ezen rendelési intézet a legmelegebben ajánlható.

Beküldetett.

Dr. LEITNER
38 év óta fenálló rendelési intézetében.

Pesten 3 dob-utca 14. sz., titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérőlyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alatt levéllel is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, anélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint d. u. 2—5-ig és este 7—10 óráig.

Érdekfeszítő

fényképek urak számára:

20 darab 1 frt 80 kr. a legfinom. szinezve 3 frt 60 krajczár. 40 darab 3 frt, a legfinom. szinezve 6 forint.

Érdekfeszítő kabinet vagy stereoskop képek: 10 darab 3 frt, legfinom. szinezve 6 frt.

Grünbaum M. műkiadása, Berlin C.
34. Jerusalem-Strasse 34.
A megküldés vámentesen történik.

A halál torkából kiragadván

Egy kis városban Shawfordale mellett Angliában, kinek az volt foglalkozása, hogy a bányászati kerület tőrnákát mélyítette. Erre ember volt, s a legnagyobb szíteseket is kiállotta, mint a legtöbb azon osztályozó ember, a gondviseletet kísértette, a mennyiben erőfeszítést tett, mint ember test alkata képe.

Két év előtt ez ember betegség áldozata lett, mely köztétőtökéletesen megkövetelt. Egész akkoráig testi erejét tartására levén utalva családja fentartására, kiapadott fentartásának forrását, a megtakarított vagyonát, a jának gyümölcsét, az insérfarkasának ajtajától távolban fogyni látta. A betegség

bonyodalma követte a másikat, míg végre emberünk erőncos volt, ugyannyira, hogy alig volt képes a szobán bízogni; oly iszonyú mérvben szenvedett a ziha és köhögésben, hogy a szegény alig volt képes lélegzeni.

Miután koldulni büszke volt, s a legvégső inségszeríté valamit keresni, hogy magát s családját az éhhal megmentsse, egy-ár jó barátja valami könnyű munkát ajánlta neki, (melyet most egy kis leány végez). De bármennyire is nyúl volt is ezen munka, ezen egykor oly erős ember, a lénségtől készte, a legnagyobb kétségbeesés közt abban kénytelen hagytni. A táplálék megszerzésénél még sokkal kezebb volt neki annak megemésztése, miután emésztési vevei meg voltak sértve, s a jelenségek után ítélve, reménytelnek voltak ronsolva. Gyomorbántalmait csaknem lehetetlen volt, s az orvosok nem voltak képesek neki enyhénnyújtani. Ezen szomorú helyzetében jóakaratu barátai egy röpiratot küldtek neki, mely a Shaker kivonat jótulajdonos az emésztetlenség s hasonló bajoknál magasztatolag emelt. Valamint a vízbehaló minden számszálz után kapszultot úgy ragadta meg ezen beteg ember ezen gyógyszer magvaslását. Képzeltelhetni, hogy ez idő alatt betegünk vázázta le; a Shaker kivonat használata által visszanyerte egész testi erejét, s kiragadtatott a halál torkából. A köhögés a ziha, a csaknem teljesen szétrombolt emésztés következmények csakhamar elszlottak, hogy soha többé vissza se kerülne, s egy pár hónap lefolyása után emberünk képes volt ismét üzletének szentelni, s kemény munkát végezni. S több, ezt naponta folytatta, felüdülése óta több mint tíz hónapon át. Mindenki be fogja látni, hogy ez rendkívül fontos gyógyulás volt, s hozzá még olyan, mely be is bizonyítja, mivel a postamester vagy más tekintélyesebb ember Shawfordale-ban a fent emlondottak igazságát be is bizonyítja. Az ember neve Briggs Tamás Peel, Terrazon Shawfordale mellett Angliában. — A fentebbi nem az egyedül miután ugyanezen kivonat a legcsodálatraméltóbb eredményeket hozta létre, s ha olvasóink bizonyítékokat akarnak, nekem írjanak, s én száz másokat fogok nekik küldeni, hasonlóan a Shaker kivonat nagy becsét igazolandják. Ezen gyógyszerből Nagybritániában s mult 1880-ik évben millió (1,000,000) palackkal adatott el, csaknem minden hirdetés ezen jelentékeny eladás legnagyobb részét oly emberek ajánlatának személye volt, kik ezen gyógyszert sikerrel használták, s a tényleket másoknál is halásan közölték. — Ezen roppant eladás semmiféle gyógyszerrel sem tett meg egy országban sem elérte ily rövid idő alatt ebből nem is lehet más eredményt következtetni, mint mi csakugyan úgy hogy ezen gyógyszer valódi érdemekkel bír.

RAKTÁRAK: Budapest: Török József, gyógyszer királyutca 7. B.-Csaba: Varságh Béla, Badics E. Tulajdonos White A. J. Fügynökség és nagyban eladós gyarországi, Erdélyi és Horvátország részére Török József résznei Budapestben király-utca 12.